

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Strus (przewodniczący)

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa J. T.

przeciwko S. S.

o złożenie oświadczenia woli,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 grudnia 2008 r.,

zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 25 sierpnia 2008 r.,

sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 25 sierpnia 2008 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną pozwanego S. S., w sprawie o złożenie oświadczenia woli.

W zażaleniu na to postanowienie, pozwany wniósł o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Żalący w wyznaczonym terminie nie uzupełnił braku skargi kasacyjnej w postaci przedłożenia pełnomocnictwa procesowego upoważniającego do działania przed Sądem Najwyższym.

Wbrew zarzutom zawartym w zażaleniu, takie umocowanie nie wynikało też z pełnomocnictwa przedłożonego wraz z odpowiedzią na pozew. Mocodawca bowiem posłużył się bardzo ogólną formułą „sądy właściwe do rozpoznania sprawy”. Zgodnie z

poglądem przedstawionym w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2008 r., sygn. III CZP 142/07, opubl. w OSNC 11/2008 poz. 122, przez „sprawę” należy rozumieć zespół czynności procesowych stron i sądu rozpoczętych wniesieniem pozwu a zakończonych wydaniem orzeczenia co do istoty sprawy. Oznacza to, że przedłożone pełnomocnictwo obejmowało jedynie umocowanie do występowania przed sądem I instancji oraz w postępowaniu apelacyjnym.

Tym samym skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).